

at rette til enkelte Medlemmer, der have udtalt sig. Jeg vil først sige overfor den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), at jeg erkender, at hans Begrundelse som Ordfører af flere af disse omstridte Forslag var ganske fortræffelig. De Oplysninger, han gav, vare i mange Henseender saaledes, at jeg kunde tiltræde dem. Men jeg kan ikke overfor den ærede Ordfører tilbageholde den Bemærkning, at jeg anser det ikke for rigtigt, at han her i sin Egenkab af Ordfører paa Forhaand optog Polemik med ærede Medlemmer, som havde en modsat Opfattelse af hans. Jeg tror, det havde været heldigst ogsaa i rent taktisk Henseende, om denne Polemik var bleven opsat til, efter at disse ærede Medlemmer havde udtalt sig. Man staar altid stærkest, naar man staar i Forsvarsstilling. Jeg tror, man svækker sig noget, naar man angriber paa Forhaand.

Ogsaa til andre ærede Medlemmer kunde jeg ønske at gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen vidtløftig Forhandling, men dog bemærke, at jeg ikke ser rettere, end at alle tre ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), der have udtalt sig om disse forskellige Spørgsmaal, have gjort sig skyldige i større eller mindre Overdrivelser. Dette er utvivlsomt Tilfældet med den Maade, hvorpaa de have omtalt den Anmærkning, der skal omfatte 6 Konti paa Krigsministeriets Budget. Jeg tror ikke, man med Rette kan give dette Spørgsmaal det Omfang, som her er forsøgt af disse ærede Medlemmer. I den Henseende holder jeg mig ganske afgjort til, hvad der er udtalt af den ærede Forsvarsminister. Jeg tror, at han i sin Forklaring af, hvad han har til Hensigt med denne Anmærkning, har holdt sig ved Jorden, og det vil jeg i denne Henseende ogsaa gøre.

Jeg ser saaledes paa denne Sag, at lige saavel som Forsvarskommissionen nu skal prøve alle Spørgsmaal angaaende Forsvarssagen i dens hele og store Almindelighed, ligesaa nødvendigt og rigtigt kan det være, at der foretages Forsøg med Hensyn til den Maade, hvorpaa Udgifterne under de militære Ministerier posteres, at det kan blive Genstand for nærmere Overvejelse, om ikke adskillige af disse Konti og Underkonti kunde trænge til en ret indgaaende Revision. Flere af dem have staaet gennem saa mange Aar med om-

trentlig de samme Summer adskilte og kombinerede ganske paa samme Maade, at det vistnok vil være rigtigt at foretage en Undersøgelse af, om den Maade, hvorpaa de posteres, længere er absolut rigtig. Vi, der i længere Tid have beskæftiget os med denne Art Spørgsmaal, vide jo af Erfaring, at naar en Autoritet har et vist Beløb, lægges der an paa at bevare det og vedblivende disponere derover. Vi høre ikke saa ganske sjældent, at en Autoritet, naar det nærmer sig mod Finansaarets Udløb, og der er Penge tilovers, tænker sig om, om den nu ikke kunde finde en eller anden Maade, hvorpaa de kunde anvendes for at undgaa, at der bespares noget til Fordel for Statskassen og for ikke at risikere, at der bliver bevilget mindre ved en anden Lejlighed.

Jeg kan erindre — det er ganske vist ikke saa faa Aar siden —, at Orlogsværftet blev ved at indkøbe Træ, uagtet man havde ophørt med at bygge Træskibe, indtil Rigsdagen tog fat paa dette Spørgsmaal; saa standsede man endelig med dette Indkøb af Træ, som man sikkert havde foretaget for at bruge den givne Bevilling op. Noget saadant bør jo ikke finde Sted. Der bør periodisk foretages Overvejelser for at undersøge, om man ikke bør opstille de forskellige Poster med afvigende Beløb for ikke ad den Vej at komme til at udgive mere end nødvendigt. Jeg har ikke nogen som helst Tvivl om, at den ærede Minister, naar han faar den Anmærkning, her er Tale om, vil benytte Bemyndigelsen med den højeste Grad af Varsomhed. Dertil kommer, at Bemyndigelsen jo ikke har det Omfang, som ærede Medlemmer have villet give den.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) talte i Gaar om, at hvis det havde været Krigsminister Madsen, til hvem der var Tale om at give den, kunde han have været udsat for den Fristelse at bruge en ikke ringe Del af disse Beløb til Fordel for Københavns Landbefæstning. Ja, hvis den afgaaede Krigsminister vilde have gjort dette, kunde den Bemyndigelse, vi have givet ham for nogle Aar siden, allerede været benyttet i den Retning. Thi det er de to største Konti paa § 22, hvor han fik en saadan Bemyndigelse ganske vist indenfor de enkelte Hovedkonti, men disse to største Konti K. og L. dreje sig dog tilsammen om et Beløb af 1,139,000 Kr. og angaa netop saadanne Udgifter, der delvis uden at gøre Brud paa, hvad Meningen egentlig var med Bevillingens Givelse, meget godt kunde have været an-